

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

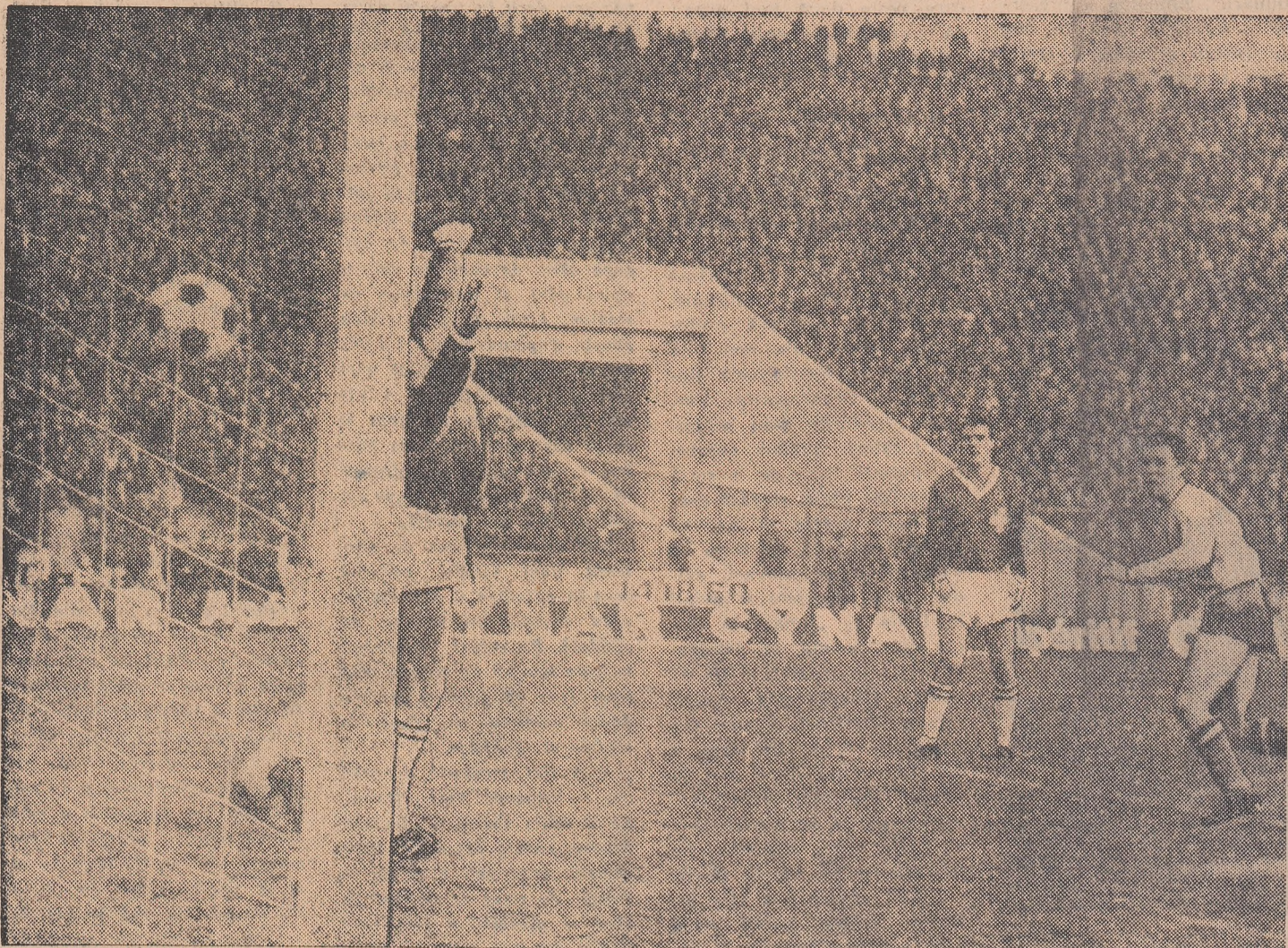
4
pagini
30
bani

Anul XXIV — Nr. 375 (5809)

ZIAR AL

CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Duminică 24 noiembrie 1968

În preliminariile C.M. de fotbal

ROMÂNIA-ELVEȚIA 2-0 (0-0)

TOTUL E BINE CÎND SE TERMINĂ CU BINE...

N-a fost acel „7-0”, poate exagerat, cerut mai mult în neceazul bine organizatei galerii elvețiene, de către un sufletist de-al nostru care a trecut în pas alergător prin fața tribunei cu o pancartă, un 7-0 care trebuia să spulbere amintirea aceluia 1-7 de la Zürich, dar a fost, totuși, până la urmă, o victorie clară care a adus satisfacție spectatorilor.

A fost o victorie remarcabilă, atît prin prisma jocului, prestat de echipa noastră în repriza a II-a, cit și prin valoarea surprinzător de bună a adversarilor. Căci, fotbalistii elvețieni, deși nu sînt prime viori în fotbalul european și n-au un palmares de aur, reprezintă în momentul de față, judecînd cel puțin după evoluția de ieri, o garnitură redutabilă, cu o concepție de joc dintre cele mai realiste, cu jucători care își cunosc misiunea și pot face față grelelor partide din deplasare, așa cum s-a întîmplat la Moscova, unde au fînit în șah apreciați echipa a U.R.S.S. (2-2).

Iată de ce, fără a ne lăsa cuprinși de un entuziasm ameliilor, care intervine de obicei după o victorie, trebuie să spunem că rezultatul de ieri ne oferă destule elemente de satisfacție, după o serie de eșecuri în competițiile oficiale, cu miză. În primul rînd, datorită ace-

tei victorii, care putea fi și mai netă, dacă norocul ne-ar fi suris puțin, continuăm cursa pentru calificarea în turneul final al campionatului mondial de fotbal din Mexic. Este exact ceea ce s-a dorit să se obțină prin rezultatul acestei întîlniri, chiar dacă ea nu ne-a dăruit o revansă, deplină, așa cum mulți dintre noi au visat-o.

N-am putea afirma că n-am avut și multe momente de suferință, de neliniște. Primele 45 de minute au însemnat un adevărat cosmar. Acele ceasornicului atargau parcă mai repede ca oricînd, fără să ne ofere măcar speranța unei victorii. Toate drumurile spre poarta lui Grob erau închise de faimosul „lacăt elvețian”, dar cheia n-o găsea nici unul dintre jucătorii noștri, deși atacau cu insistență. Era greu de trecut peste o apărare atît de fermă, atît de lucidă și calmă în același timp, mai ales că nu s-au putut dezlănțui acele atacuri-surpriză, urmare a unui joc rapid, care să destrame apă-

rea adversă. În această parte a meciului, mijloacii noștri au fînit prea mult pasele moi și laterale, balonul ajungînd în picioarele înaintașilor atîcînd elvețienii, cîpătînd răzualul necesar, își organizau două și chiar trei linii de apărare în fața porții. La aceasta trebuie să adăugăm nervozitatea de care erau stăpîniți toți fotbalistii noștri, care, în dorința de a forța victoria, au comis greșeli, au tras imprescis, adesea din poziții fără perspective (Dinu, de 4-5 ori). Tot pe seama tracului trebuie puse și acele ezitări ale apărării, acele alunecări (Mocanu) care ne-au dat bătăi de inimă, rarele acțiuni ale oaspeților devenind astfel foarte periculoase. În această repriză deși dominată teritorial, echipa Elveției a fost aceea care și-a făcut jocul, dînd peste cap planurile formației noastre. A fost, pe

Cristian MANTU
Jack BERARIU

(Continuare în pag. a 3-a)

SPIRITUL DE ECHIPĂ

Erau minutele acelea grele ale începutului. Elvețienii ne zăvorțiseră în careul lor. Mocanu, stors de Vuillemier, părea că nu poate să uite „noaptea de groază” de la Zürich. Domide înnota din greu, ca în vis, sub povara debutului Dumitrache încerca și potrivea tot soiul de chibrituri în casa de fier a lui Michaud, dar totul era în zadar.

În aceste minute grele, cînd tribuna se pregătea să piardă meciul chiar înaintea echipei, un om a fîșnit ca la semnalul clopotului care anunță ultimul tur.

Ieri, pe stadionul „23 August”, acest om a fost Radu Nunweiler. Ieri, Radu Nunweiler a coneciat întreaga echipă la tensiunea victoriei. Sătămăreau s-a aruncat înainte, zădrînd chipul răvășit de efort al lui Radu. Boc a oferit o lecție de sobrietate, jenat parcă de truda supraomenească a lui Nunweiler VI, care traversa terenul în lung și în lat, pentru a uita că jucăm, de fapt, fără extreme. Dumitrache și Domide au venit și ei „la primire”, speriați la gîndul că venele celui de al VI-lea Nunweiler ar putea să plezească.

Apoi a venit pauza. Și din nou ofensiva. O ofensivă în care Ghergheli și-a permis să joace extrem dreapta, vîzînd că Radu Nunweiler acoperă totul, întinzînd piciorul la interceptii, economisînd suțimi de secundă la preluări, descriînd diagonale sigure pentru deplasarea frontului elvețian, sîrînd la cap în careul lui Grob și în cel al lui Gornea, permițîndu-și doar luxul de a-și șterge cu mîneca fruntea brăzdată sau părul din care apa curge ca de pe capul unui boxer readus în simțiri în colțul ringului.

Apoi au venit golurile. Cele două goluri de virtuozitate tehnică, desprinsе parcă din kinofrescele „vechilor maeștri”. La urmă de tot a venit și Dembrowschi, cu intrările lui rafinate, tip Albert. Dar greu luptei a continuat să se desfășoare la mijlocul terenului, dominat pînă în ultimul minut de Radu, care a izbutit să acopere toate unghiurile cu o dexteritate de ... șarnier.

Vești spune, poate, că elogiu adus lui Radu Nunweiler ar fi trebuit să se adreseze întregii noastre echipe. Această posibilă obiecție omite însă faptul că Radu Nunweiler a realizat „meciul vieții sale” tocmai pentru că a ars timp de 90 de minute la flacăra SPIRITULUI DE ECHIPĂ.

Ioan CHIRILA

Domide a fîșnit și a reluat irezistibil cu capul. Grob este învins a doua oară!

Foto: A. NEAGU

CEASURILE AU PORNIT

Pentru că s-a desfășurat într-o sîmbătă, runda inaugurală a campionatului de șah a coincis cu o serată dansantă organizată în holul Institutului de petrol, gaze și geologie. Norii de fum și muzica stridentă au ajuns pînă în sala de joc. Dar sahiștii au, din fericire, o foarte mare putere de deconectare. Motiv pentru care Reicher nici n-a băgat de seamă că toată combinația sa cîstigătoare din

Botez 1/2-1/2, Troianescu — Mozeș 1/2-1/2.
(V. Ch.)

ORDINEA CELOR 20

1. Reicher, 2. Ungureanu, 3. Urzică, 4. Vaisman, 5. Ghizdavu, 6. Stanciu, 7. Drimer, 8. Varabiescu, 9. Buza, 10. Troianescu, 11. Mozeș, 12. Botez, 13. Pavlov, 14. Voiculescu, 15. Zara, 16. Mititelu, 17. Șuta, 18. Segal, 19. Teodorescu, 20. Szabo.

partida cu Szabo s-a desfășurat pe un ritm de „shake”, după cum Urzică va afla abia acum că a condus atacul din întîlnirea cu Segal în timp ce se interpretau foarte stingaci, ci-teva melodii din repertoriul lui Nat King Cole! Drimer și Voiculescu au revizitat într-o clipă de liniște: dansatorii se aflau la bufet.

Iată rezultatele acestei runde zgomotoase: Reicher — Szabo 1-0, Drimer — Voiculescu 1/2-1/2, Urzică — Segal 1-0, Vaisman — Șuta 0-1, Stanciu — Zara 1-0, Ghizdavu — Mititelu 1/2-1/2, Varabiescu — Pavlov 1/2-1/2, Buza —

Campionatul balcanic de scrimă pe echipe

ROMÂNIA VICTORIOASĂ

LA FLORETĂ BĂIEȚI...

...IAR BULGARIA LA SABIE

CAMPIONATUL BALCANIC DE SCRIMĂ a continuat sîmbătă cu întrecerile pe echipe la sabie și floretă băieți.

La sabie, echipa României a debutat cu o victorie lejeră, la 3-ul Greciei: 6-3. Budahaziu a punctat de 3 ori (5-2 cu Krivas, 5-3 cu Gusopoulos și 5-4 cu Hagisarasantos). Bădescu de două ori (5-3 la Krivas și Gusopoulos), iar Nilcă o singură dată: 5-1 cu Hagisarasantos. Sabrierii greci au obținut cite o victorie. Meciul a fost la discreția reprezentanților noștri, care nu l-au folosit pe Vintilă.

Tot în primul tur, Iugoslavia a dispus de Turcia cu 8-1 (Masa și D. Djokici cite 3, S. Djokici 2, resp. Argin).

În turul II, echipa României a stat. În acest tur, Bulgaria a realizat o victorie comodă, cu 7-2 la Iugoslavia (Atanasov 3,

Seb. BONIFACIU
Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 4-a)

LA 6 ANI!

Cei 7 ani de acasă au rămas 6, căci din acest an majoritatea copiilor de 6 ani din țara noastră au început să meargă la școală.

Ce înseamnă aceasta pentru românii, matematică, științele naturii — știm. Dar pentru educație fizică?

Cînd am fost cu o delegație de profesori, acum doi ani, în Anglia, ne-a surprins, în școlile primare, prezența copiilor de 6 ani și chiar mai puțin.

Și pur și simplu am rămas uluiți cînd am văzut că în unele școli, cam 80 pentru întreaga Londră, copiii învăț să inoate chiar în bazinele lîliput ale școlii, făcute din lemn și material plastic.

Am rămas încîntați și de porturile care se desprindeau din pereți, în cîteva secunde, și mai ales cu cuburile colorate pe care copiii zburdau fericiți și la libera lor fantazie, cu într-o vacanță, pe stînci, la tîrm de mare.

Astăzi, cînd inițierea în toate sporturile și, mai ales, în cele de îndemînare, se începe neversosimil de timpuriu (3-4 ani pentru înot, pînă la 5 și schi, 5-6 ani pentru șah și gimnastică, 6-8 ani pentru jocuri sportive), scolarizarea copiilor la 6 ani trebuie să capete pentru noi deosebite semnificații.

Mai întîi va trebui să mîrim împărțirea jocurilor din parcurile de recreație ale copiilor. Apoi, să căutăm preluții de mișcare mai potrivite și plăcute pentru copiii din grădinițe.

În sfîrșit, în unele orase, acolo unde este posibil, să se înceapă de acum, firește în joacă, formarea de deprinderi motrice și sportive.

Lucrul nu este complicat și toată lumea va fi de acord că așa e bine. Dar pentru aceasta, trebuie concepție, bază materială, metodă de pregătire.

Și fiindcă nimic nu convinge astăzi mai mult, pe copii, pe părinți și pe... bunici, de bucuria și necesitatea mișcării în natură, între prieteni, decît imaginea, credem că primul argument va trebui să fie filmul.

Am gîndit adeseori, dar din păcate n-am realizat pînă astăzi, un film al acestei vîrste minunate, pe care, se pare, că am avut-o chiar noi, cîndva. În visele noastre cele mai frumoase, în color — astăzi se poate visa și așa — numeam acest film al vîrstei fericite „Copii, iubii mișcarea”. Dar, purtați de vise, să nu uităm realitatea. Pe cei care predau educația fizică și locurile unde ea se predă.

Ar fi încă bine ca literatura de specialitate în acest domeniu să fie săracă. Dar, spre pătrerea noastră de rău, ea aproape nu există. Experimente, cu rarissime excepții, nu s-au făcut. Iar materialele sportive pentru această vîrstă sînt și ele aproape inexistente.

Atunci ce există, oameni buni, ne veți întreba, dojenindu-ne, acuzîndu-ne de scepticism. Nu, nu sîntem sceptici, dar trebuie să privim altfel lucrurile decît acum cîteva decenii.

Desigur, sînt în țară învățători ini-moși și pricepuți. Și școlii cu baze sportive la fel de amenajate ca pentru cei mari. Sînt și biblioteci de specialitate cu cărți privind tema noastră. Dar, nu îndeajuns!

Educație fizică și timpurie inițiere sportivă la 6 ani! Un vis așteptat de multă, foarte multă vreme și foarte multe generații. Ar fi oțit de trist să fim dezamăgiți și, mai presus de toate, să ratăm această generoasă idee.

Virgil LUDU

ASTĂ-SEARĂ, ÎN SALA FLOREASCA

FOȘTII ȘI ACTUALII CAMPIONI AI LUMII LA HANDBAL — FAȚĂ ÎN FAȚĂ!

DECLARAȚIILE ANTRENORULUI BEDRICH KONIG ■ DUDA, ARNOST ȘI HAVLIK SÎNT OPTIMIȘTI ■ A. MAREȘ — O SPERANȚA CE-L PREFIGUREAZĂ PE RENUMITUL MAREȘ

Deși la ora 15, cînd sosea echipa Cehoslovaciei, meciul de fotbal cu Elveția era în plină desfășurare, nenumărați vizitatori erau prezenți la Aeroportul Băneasa, dornici să vadă, cu un ceas mai devreme, pe campionii lumii. Și satisfacția le-a fost cu atît mai mare, cu cît jucătorii cehoslovaci, aflați într-o excelentă dispoziție, au împărțit cu amabilitate autografe.

În ceea ce ne privește, am întîmpinat o surpriză. Pregătiti să solicităm oaspeților părerile și pronosticurile asupra meciului de astăzi, ne-am găsit asaltați de o suită de întrebări privind echipa noastră (componența, remanieri, tactică de joc) și ultimele ei rezultate. Pe lîngă interesul pe care-l prezentau pentru ei aceste informații, „manevra” reprezenta, în fond, o subtilă sustragere de la interviuri.

Atacăm și, cu volubilitatea-i cunoscută, DUDA mărturisește: „Deși am jucat de nenumărate ori cu românii, mîine (n.r. astăzi) ne vom afla în fața unei formații aproape necunoscute nouă. Am aflat că echipa este mult întînărită și, desigur, tactică ei de joc este acum alta.”

„Cu atît mai dificilă va fi misiunea mea”, consideră portarul ARNOST, eroul „mondialelor” din 1967. Aprecieri pe care HAVLIK o completează: „De altfel, toate partidele noastre cu românii — fie cele susținute de echipa națională, fie

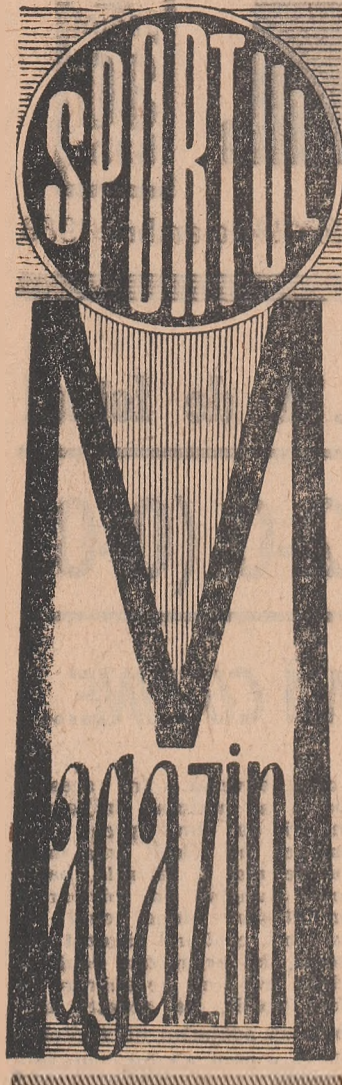
Nușa MUȘCELEANU

(Continuare în pag. a 4-a)

Lotul handbaliștilor cehoslovaci la sosirea pe aeroport

Foto: B. Vasile

SCURT ISTORIC AL UNUI PASIONANT DUEL SPORTIV

Dumnicile unui nesportiv

PAAVO NURMI

Probabil că mulți dintre spectatori care vor lua loc astăzi-seară în tribunele sălii Floresca pentru a asista la jocul dintre reprezentativele masculine de handbal ale României și Cehoslovaciei știu că această partidă are o veche și pasionantă tradiție. În acest sens, este suficient să amintim că în lupta pentru supremația mondială aceste două team-uri s-au întâlnit în mai multe rânduri, furnizând partide memorabile. Chiar și întrecerile cu caracter amical care au pus față în față, de-a lungul anilor, cele două redutabile selecționate au stîrnit un enorm interes, situându-se mai întotdeauna printre capetele de afiș ale diferitelor sezoane.

Prima întâlnire directă — la 2 martie 1958 (Magdeburg), în serilei celui de-al 3-lea campionat mondial, Cehoslovacia a învins atunci cu 21-13, după o repriză perfect egală (9-9) și avea să repete figura doi ani mai târziu, în amicalul de la Bratislava: 21-12 (13-6).

Din nou în serie cu acești mari handbaliști la campionatul mondial din 1961, desfășurat în R. F. a Germaniei, Era primul meci în competiție și națională noastră nu reușise să se încălzească: 8-12 (3-3), dar echipa lui König a trebuit să

depona mari eforturi pentru a câștiga. Jucătorii români și-au luat însă o strălucită revanșă chiar în finala campionatului. După 80 de minute de joc, la cea mai înaltă tensiune (4-4 la pauză și 7-7 la scurgerea timpului regulamentar) și la capătul unor eforturi care, cu greu se pot uita, Mircea Costache II a înscris, în cea de-a 4-a prelungire, golul victoriei: 9-8, un gol care a proiectat în vârful ierarhiei mondiale selecționata noastră masculină.

Au existat comentarii care, în anii ce au urmat, apreciau nu pe deplin merita victoria de la Dortmund.

finală: 16-15, avea să deschidă drumul echipei noastre spre cea de-a doua cunună de campioni ai lumii.

Chiar în vara aceluiași an (1964) la Budapesta s-a organizat un mare turneu internațional dotat cu „Cupa Dunării”. România a prezentat o formație nouă, în care antrenorii acordaseră credit mare tineretului: Gașu Goran, Popescu, Penu ș.a. În finală, din nou față în față, România și Cehoslovacia. Nișmenii n-ar fi îndrăznit să pună la îndoială victoria handbaliștilor cehoslovaci.

nu au reușit mai mult. Conduși la pauză (9-3) în meciul de la Praga, românii au avut resurse pentru a smulge gazdelor un draw (14-14) pe deplin meritat. Două zile mai târziu, la Bratislava, tricourii înregistrau cel de-al 5-lea succes în fața celor care peste două luni aveau să triumfe la cel de-al VI-lea campionat mondial: 15-11 (9-6).

Deci, un nou campionat al lumii. În Suedia, de această dată Handbaliștii români nu manifestă însă aceeași superioritate ca la edițiile anterioare. Ei fac pași spre finală, dar greu, cu eforturi și mari emoții. În semifinale, sorții nu-și schimbă preferințele și pun din nou față în față reprezentativele României și Cehoslovaciei. Dar, acum, lucrurile s-au schimbat. Jucătorii români, nervoși și epuizați fizic de o suită de partide grele, ratează ocaziile după ocazii (5 lovituri de la 7 m!!!), în timp ce handbaliștii cehoslovaci, evident mai proaspeți și avînd în Duda un „tunar” în formă excepțională, se detașează în învingători: 19-17 pentru Cehoslovacia. Astfel, echipa României depune eforturile de laurii, pe care a deținut-o timp de 6 ani, în minile jucătorilor cehoslovaci, care după 24 de ore câștigau și finala C.M., disputînd de Danemarca cu 14-11 (8-8).

Astăzi, urmează a 11-a întâlnire dintre aceste două selecționate. Cine va fi învingătorul?

Gheorghe Covaci, Olimpiu Nodca, Aurel Băgaru și Otto Teiman — patru dintre eroii întâlnirilor România — Cehoslovacia și al altor succese de prestigiu ale reprezentativei noastre, surprinși de fotoreporterul Aurel Vesagu în timpul festivităților de premiere organizate de Federația română de handbal cu prilejul retragerii lor din activitatea sportivă.

Sărbătorirea a avut loc în sala Floresca, în pauza meciului România — Iugoslavia.

mund, scotînd-o mai mult un rod al hazardului decît al unei superiorități evidente. Acest motiv îi determină să acorde prima șansă echipei cehoslovace la următoarea ediție a C.M., cu atît mai mult cu cît de data aceasta ea avea și enormul avantaj al terenului propriu.

Sorții au decis ca cei doi titani ai handbalului masculin să se întâlnească în drumul lor spre înfrîntarea în semifinale. „Zimny Stadion” din Praga se transformase într-un adevărat vulcan în ziua de 13 martie 1964, cînd cele două echipe și-au început îndrăgita lor dispută. Handbaliștii români au jucat admirabil: după 30 de minute, scorul le era favorabil cu 9-7, iar în min. 53 cu 15-10. Victoria nu le mai putea scăpa, cu tot forțingul disperat din ultimele minute al adversarilor. Rezultatul

prezenți cu echipa lor de aur: Vicha, Trojan, Mares, Duda, Havlik, Herman, Benes, Dar... Surpriza de mari proporții. România a învins și încă la o mare diferență: 18-12.

Și iată pe handbaliștii cehoslovaci evoluînd pentru prima oară sub cupola sălii Floresca. Oaspeții se pregătiseră cu mare atenție pentru această partidă (20 decembrie 1964), mai ales că de trei ani ei nu reușiseră să mai obțină cîștig de cauză. A fost o întrecere aprig disputată, scorul alterînd în permanentă. În cele din urmă, zeita Fortuna a suris din nou românilor: 19-17 (12-9), care în acest fel reușea să ia pentru prima oară avantaj în palmaresul întâlnirilor directe (4-3). Nici în partidele care au urmat (noiembrie 1966) cehoslovacii

destia aceasta începe, din păcate, să dispară. Din artă și din sport deopotrivă. Ele nu mai slujesc adevăra dorința de a fi „altfel” a omului, ci doar divertismentul, distracția, recordul. Recordul pune stămpila lui pe toate preocupările omului de azi. Am fost și eu un făuritor de recorduri, și nu îmi disprețuiesc. Omenirea face pași gigantici datorită lor. Mă îngrijorează însă recordul transformării în scop: începe să nu ne mai intereseze omul, ci cifra pe care el o realizează. În sport, bunăoară, cu toată dezvoltarea medicinei sportive, sintem gata să supunem organismul la eforturi ce nu sînt proprii, de dragul unui rezultat mai bun. Eu am alergat repede pentru că am avut picioarele lungi de la natură, plămîni sănătoși și inimă rezistentă. Am alergat mult peste limita de vîrstă a atletilor, dar cînd am simțit că oboseam, am părăsit stadionul de la o zi la alta. Nu se ține seama azi suficient de factorul oboseală. De aici, sforțarea dincolo de orice margine. De aici și rapida degradare fizică și nervoasă a multor sportivi. Avem nevoie, însă, nu numai de recorduri, ci și de puțină fericită. Sportul e o cale simplă și oricui accesibil spre această fericită. Cu condiția ca el să rămînă supus omului și nu invers. Nu mă bucur de felul comercializării competițiilor în zilele noastre. Nu mă bucur nici ridicarea sportivilor pe treapta „stelelor” de cinematograful sau muzicului ușor. Un adevărat sportiv nu e niciodată vedetă, fiind înainte de orice un om modest și serios, care tubeste natura, trăind într-o strînsă comuniune cu ea. Plutește oarecum între cer și pămînt...

— Ca stătuța pe care Aaltonen a modelat-o după domniata, Paavo Nurmi — am intervenit.

— Intocmai — răspune fostul olimpic. Ca stătuța mea, ca altele statui făurite de mina lui Väinö Aaltonen. Cînd am teșit de la Nurmi, în preimpuria iarnă finlandeză, o dungă stingerie înțesice cerul. Intr-un amurg asemănător a pornit Väinö Aaltonen, eroul Kalevala, pe luntrea-i de aramă, către zare, intrînd în nemurirea poporului său.

— A fost modestia devenită om — răspunde Paavo Nurmi. Se străduia mereu să lucreze, fiindcă, spre a putea trăi între oameni, avea nevoie să nu se creadă cu totul de prisos. Și, cînd te gîndești, a fost unul dintre cei mai mari artiști ai Finlandei contemporane. Mo-

VICTORIE

Ciți dușmani trebuie să dobor!

Ciți dușmani.

Pe moșneagul Inerție

Și pe Greul-pămîntului,

Odoșca Lene,

Livida Slăbiciune,

Vrăjitorul Somn, fratele Morții...

Trbuie să ucid

Gifiții, astmaticele oboșeală,

Ispitele ombrozei de aici,

Zimbelele Evei

Și, mai ales, hidra numită Îndoială

Ca să aud, pe podium,

Strigîndu-se numele țării mele

Alături de numele meu.

Vasile DIACONESCU-Brașov

George SBARCEA

Helsinki, noiembrie 1968

„SCAMATORIA”...

Cu mai bine de două luni în urmă, ziarul nostru a anunțat cititorilor săi că un tânăr antrenor român de handbal a fost invitat în Suedia să pregătească una din cele mai bune formații de club din această țară, în care handbalul se bucură de o popularitate și o dezvoltare deosebită.

Un timp, n-am prea primit vești de la Ioan Schuster, care, instalat de Göteborg, luase în primire formația masculină R.I.K. Göteborg, de mai multe ori campioană a Suediei. Apoi am primit scrisori în care ne vorbea despre munca lui, despre ritmul de lucru și metodele impuse de el jucătorilor suedezi, care le numea — în glumă, firește — „forturile lui Schuster”. Am aflat, astfel, că a avut și unele mici neînțelegeri, legate tot de cantitatea de muncă, pe care însă le-a rezolvat, impunîndu-și punctul de vedere. Ceea ce îl îngrijora mai mult era că, așa după cum mărturisese într-o scrisoare, va trebui să facă pe „scamatorul” și să pregătească echipa într-un timp scurt și de o așa manieră încît la primul joc de campionat să se cunoască mina unui antrenor român. Simțeam din aceste rînduri marea lui îngrijorare, dar noi, cei din țară, nu ne temeam, pentru că cunoșteam capacitatea și puterea de muncă a lui Ioan Schuster.

Și așteptările noastre nu au fost înșelate. De la primele partide, R.I.K. Göteborg și-a surclasat adversarii, reinstalîndu-se în fruntea ierarhiei formațiilor masculine ale Suediei. După meciul de debut, în care R.I.K. a învins categoric, în deplasare, formația M. P. (cea care a efectuat recent un turneu în România) cu 31-18 (14-10), diferență de scor neobișnuită în campionatul suedez, zărele din Stockholm și Göteborg au consacrat spații largi comentariilor despre „minunea” petrecută la R.I.K. În interviurile solicitate lui

Ioan Schuster, acesta a vorbit despre metodele lui de muncă, metode specifice handbalului nostru și pe care și le-a însușit încă de pe băncile Institutului de Educație Fizică și Sport.

Rezultatele bune obținute de Ioan Schuster au determinat forurile sportive locale din Göteborg să organizeze din Göteborg să organizeze un curs de antrenori și instructori sub direcția lui conducere, solicitîndu-i să se ocupe, în limita timpului disponibil, și de echipa feminină a clubului R.I.K.

Dum cum se vede, „scamatoria” lui Ioan Schuster a reușit. Și a reușit pentru că nu este, de fapt, vorba de un truc, ci de muncă, seriozitate și perseverență.

Călin ANTONESCU

CULESE D'N DIVIZIE

Meciul de la Craiova a fost, cum se spune, un „recital Oblemenco”. Ce-ar fi să-l preia O.S.T.A. și să-l dea săptămînal?

★

Cea de-a doua echipă din Arad, promovată anul acesta în divizia A, are cele mai multe goluri primite. Vrea să fie Vagonul... cu goluri?

★

Politehnica Iași a urcat pe locul șase în clasament. Oare pentru retur, viitorii ingineri au planuri mai mari?

★

Se spune că unul jucători din Giulești s-ar fi îngîmfat. Așadar, pe lângă rapidele cu aburi, a apărut și Rapidul cu fumuri!

★

Pe stadionul din Ploiești, 30 de minute a fost un adevărat derby.

Restul... alături, pe binodrom...

★

În Giulești, Dinu a ratat un penalty! Gurile rele spun că dacă punea mingea la 18 m și avea zid în față, era gol sigur...

P. B.

La Poiana Brașov

CU ANTONELLA LUALDI ȘI RICHARD JOHNSON

Ecranele cinematografulor noastre prezintă filmul românesc „Columna”, al cărui protagoniști sînt Antonella Lualdi și Richard Johnson, nume cunoscute iubitorilor celei de a 7-a arte.

Iarna trecută, în timpul turnării filmului, cei doi oaspeți străini au vizitat de pîrtile de schi de la Poiana Brașov.

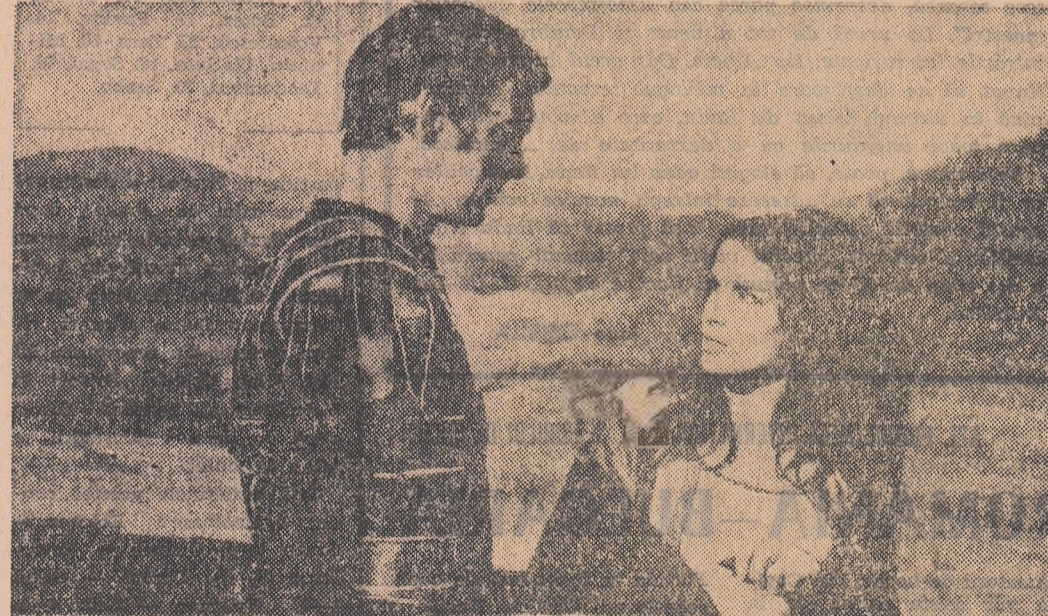
— Specialiștii afirmă că schiați la fel de bine ca o campioană. Îndrăgiți de mult

acest sport? am întrebato, pe Antonella Lualdi.

— O! De cînd eram de o șchioapă. Cred că nimic nu poate egala plăcerea unei coborîri vijelioase pe o zăpadă puțin afinată. Și, sint fericiți că afit sôțul meu cît și copiii îndrăgesc — și ei — schiul. Constituiam, deci, o „echipă” bine încheată! Regret că nu sint prezenți aici. Poiana Brașov rivalizează cu orice stațiune montană, iar construcțiile și amenajările sportive sint minunate.

— În altă ordine de idei, vreau să vă spun că, înainte ca Dino de Laurentis să mă fi distribuit în primul meu rol, eram o sportivă multilaterală. Gimnastica constituia marea mea pasiune. Filmul m-a „furat” însă... sportului. Dar nu complet. Orice rol necesită o pregătire deosebită, cuprînzînd — așa cum este firesc — și condiția fizică. Astfel, pentru rolul Andraei, nepoată regelui dac Decebal, gimnastica, tirul, înôțul etc. au fost doar cîteva din sporturile cu care m-am reîntîlnit bucuroasă.

— În timp ce Antonella Lualdi ne vorbea despre pasiunile ei sportive, Richard

Johnson se interesa de patinoarul artificial care se află în construcție la Poiana Brașov. Directorul complexului, Aurelian Negritu, participant la discuții, îi relatează — în iarna anului '68 — se va putea patina indiferent de capriciile vremii.

Aflăm, așadar, că lui Richard Johnson îi place — dintrè sporturile de iarnă — patinajul.

— Dar alte sporturi? I-am întreb exact în momentul în care se ridica, dornic să se reîntoarcă pe pîrtia de schi.

— Fotbalul, ne-a răspuns fără ezitare. Cunoscu mulți jucători celebri și am asistat la numeroase meciuri.

— Care v-a pasionat cel mai mult?

— Știu eu? Cred că finala campionatului mondial

— Numai datorită faptului că țara dv, a reușit să intre în posesia mult rîvnitului trofeu?

— Nu. Tubese fotbalul ca spectacol, ca întrecere bărbătească.

— Care v-a pasionat cel mai mult?

— Știu eu? Cred că finala campionatului mondial

— Numai datorită faptului că țara dv, a reușit să intre în posesia mult rîvnitului trofeu?

— Nu. Tubese fotbalul ca spectacol, ca întrecere bărbătească.

— Dar alte sporturi? I-am întreb exact în momentul în care se ridica, dornic să se reîntoarcă pe pîrtia de schi.

— Fotbalul, ne-a răspuns fără ezitare. Cunoscu mulți jucători celebri și am asistat la numeroase meciuri.

Aurel CRIȘAN

RĂSPINDE Ion Poștașu

CORNELIU GHEORGHIU, IZMISA, REȘITA. „Alăturat va trimite părerile mele în versuri”. Sintem de acord cu părerile. Cu versurile, nu!

PETRE NISTOR și VIRGIL PANĂ, CIȘNĂDIE. Gheorghe Gomea, portarul U.T.A.-ei și al echipei naționale, n-a jucat niciodată la Sibiu. Născut la 2 august 1944 la Sinala, el a debutat în rîndurile echipei Carpați, din această localitate. De aici, a trecut la Steaua și apoi la U.T.A. N-au avut fier cei de la Steaua!

MITICĂ CARAMALAU, I.A.S. RIGIVA. 1. Postul internațional Ștefan Dobay avea o viteză uimitoare și un sut deosebit de puternic. Cînd spunem însă că „rupea plasa”, exagerăm, firește. Orici de tare ar fi un sut, el nu poate rupe plasa, deci dacă ea e putredă sau... găurită dinainte.

2. Turnu Severin n-a avut niciodată o echipă de fotbal în divizia A. S-ar părea că Metalul vrea să ne ofere prilejul de a răspunde în viitor afirmativ, la această întrebare!

GEORGE EMIL CRUȚESCU, BUCUREȘTI. 1. Vă rugăm să ne faceți o vizită la redacție. 2. Am reținut epigrama adresată unui halterofil, învingător la limită: Cînd tîli te și vedeau învins, Sub al ambliel impuls, Te-ai concentrat și, la „impins”, Un rezultat mai bun ai... „smuls”!

MARIAN SFART, BUCUREȘTI. 1. Pe ce adresă îl se poate scrie teleporterului Cristian Topescu? De bine sau de rău? În orice caz, notați: str. Doctor Felix nr. 66 — sectorul 8, București.

I. PROTOPOESCU, BUCUREȘTI. Reținem, cu interes, informația pe care ne-o comunicăți: în echipa de fotbal a elevilor din orașul englez Teiscombe joacă o... feiță în etate

de 12 ani — Christine Read. În campionatul regional, câștigat de această echipă, ea a înscris 13 goluri! La noi, Oblemenco e golgeterul campionatului număr 1 cu 10 goluri marcate!

ION DOGARU, RIȘNOV. Colegul dv. de serviciu s-a înșelă: meciul F.C. Argeș — Ferencváros Budapesta s-a fost transmis în direct la televiziune.

AURELIAN CRISTEA, MORENI. Încă mai există controverse în problema golurilor înscrise în deplasare, din competițiile europene? Ele nu se socotesc duble din... oțelul. Numai în cazul cînd, în baza normelor obișnuite, două echipe se află la egalitate de puncte și de golaveraj, departajarea lor se face scotîndu-se din bu goulurile marcate în deplasare. Dacă și în acest caz egalitatea este perfectă, se recurge la tragera la sorți (pînă în SFERTURILE de finală, cînd nu mai este în vigoare acest sistem de departajare, folosindu-se exclusiv normele obișnuite și ajungîndu-se, în caz de egalitate la puncte și la golaveraj, țara se mai dublează golurile înscrise în deplasare, la al treilea

ÎNTEPRINDEREA DE PREFABRICATE DE BETON ARMAT „PROGRESUL” — București Șos. Giurgului nr. 5, Jilava ANGA JEAZĂ IMEDIAT: — electricieni de înaltă calificare, categ. 7-8 — instalatori sanitarizi, categ. 5-6 Informații suplimentare se pot cere la telefon 23.40.40, interior 14, sau la sediul organizării muncii.

UZINA DE ANVELOPE „Danubiana” prelungirea șos. Oltenitei nr. 181, autobuz nr. 44, angajează personal (bărbați) pentru calificare în meseria de operatori chimisti prin cursuri de scurtă durată. Condiții de angajare: — absolvenți ai cursului elementar — vîrsta între 18-40 ani — domiciliul stabil în București, comunele subordonate sau localități aparținînd Județului Ilfov, situate în apropierea șoselelor: București—Oltenita, București—Giurgiu și București—Alexandria, la distanța de maximum 50 km de unde să facă naveta zilnic cu autobuzul, costul fiind suportat de uzină. Pe timpul școlării, cursanții vor fi retribuiți cu salariu de 948 lei lunar.

**STEAUA
DIN NOU
CAMPIOANĂ
LA LUPTA LIBERĂ**

În sala Progresul din Capitală s-au încheiat ieri întrererile ultimei etape a campionatului diviziei A de lupte libere, pe echipe. Formația bucureșteană Steaua a înținat în această reuniune pe una dintre cele mai puternice garnituri, Steagul roșu Brașov, neînvingătoare, ca și Steaua, pe tot „traseul” campionatului. Cu toate acestea, militarii s-au impus categoric ieșind învingători la scor: 20-4. În cel de al doilea meci bucureștenii au întrecut detașat, cu 23,5-8,5, pe Mureșul Tg. Mureș, Stelești N. Cristea (cat. 63 kg), P. Coman (cat. 70 kg) și St. Stingu (cat. +97 kg) și-au depășit toți adversarii înainte de limită. După victoriile din această grupă, echipa Steaua a cucerit titlul de campioană a țării. Este cel de al VIII-lea titlu pe care formația antrenată de Vascul Popovici și Gh. Suteu îl aduce clubului Steaua.

Steagul roșu și-a impus, în schimb, superioritatea în fața echipei din Tg. Mureș pe care a învins-o clar, cu 22-9. Astfel formația de la poalele Timpei (antrenor Ion Mureșan) a ocupat un meritorios loc II în acest campionat.

În cealaltă grupă Progresul București (antrenor Paul Vătrici) a reușit să depășească pe A.S.M.T. Lugoj cu 23,5-8,5 și pe A.S.A. Brașov cu 23-9. În urma acestor rezultate luptătorii bucureșteni au reeditat succesul înregistrat la ultimele ediții ale campionatului, clasându-se pe locul III. A.S.A. Brașov, deși a obținut victoria în fața echipei lugojene (18,5-13,5), nu a putut evita locul XI în clasament și, deci, retrogradarea din divizia A.

CLASAMENT FINAL

1. Steaua	11 11 0 0 240 - 96 33
2. Steagul roșu	11 8 2 1 225 - 107 29
3. Brașov	11 8 2 1 225 - 107 29
4. Progresul Buc.	11 7 0 4 173,5 - 170,5 25
5. Olimpia Satu Mare	11 6 1 4 162,5 - 141,5 24
6. Dun. Gi.	11 4 2 5 165,5 - 174,5 21
7. A.S.M.T. Lugoj	11 4 2 5 162,5 - 159,5 21
8. S.M. Cluj	11 4 1 6 151,5 - 184,5 20
9. Rapid București	11 4 0 7 160 - 180 19
10. Mureșul Tg. Mureș	11 4 0 7 147 - 161 19
11. A.S.A. Brașov	11 2 1 8 131 - 213 16
12. Petrolul Ploiești	11 1 1 9 116,5 - 227,5 14

Tot ieri, la sala Progresul, au avut loc și partidele din două „triunghiulare” la lupte greco-romane. Alte două echipe bucureștene au avut comportări frumoase. Este vorba de Rapid și Progresul. Prima, după ce a terminat la egalitate cu Steagul roșu Brașov (12-12) a dispus de Metalul Margita cu 23,5-8,5. A doua, Progresul, a câștigat ambele partide: cu A.S.M.T. Lugoj (19-1) și C.F.R. Timișoara (15,5-12,5). În celelalte meciuri: Steagul roșu — Metalul 20,5-3,5 și C.F.R. — A.S.M.T. 16-4 (trei decizii de descalificare pentru pasivitate).

Astăzi, de la ora 12, în aceeași sală, ultimele partide, printre care și derbyul Dinamo — Steaua.

Costin CHIRIAC

**Steaua-Petrolul 3-0,
la volei**

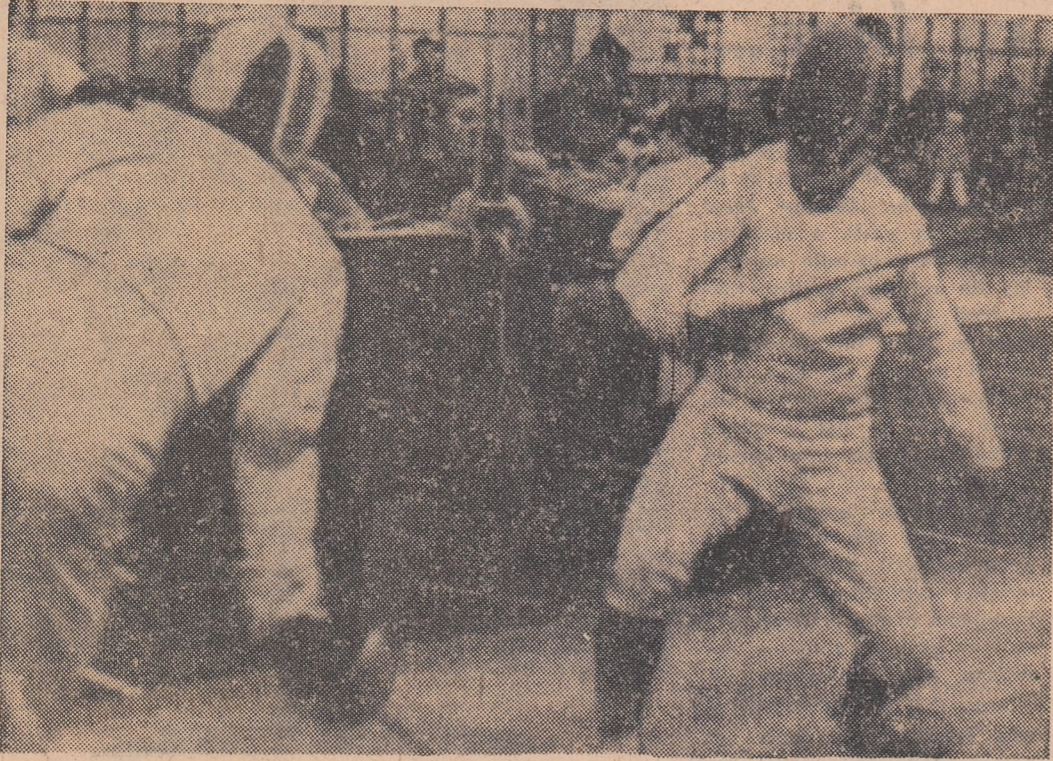
În sala Giulești s-a disputat aseară întâlnirea din cadrul etapei a VII-a a diviziei A de volei dintre echipele masculine STEAUA și PETROLUL. Campionii au obținut lejer victoria cu 3-0 (5, 7, 6), în urma unui joc superior în atac, unde au creat faze deosebit de spectaculoase, apreciate și gustate de cei prezenți în sală. Ploieștenii n-au putut contracara jocul variat și combinativ al învingătorilor, păind de la început resemnați cu înfringerea. De altfel, victoria clară a Stelei se datorează în mare măsură faptului că blocajul oaspetilor pur și simplu, nu a existat. Acesta, fie că renunțau la apărarea la fileu, fie că se ridicau cu întîzire la blocaj, au fost evident depășiiți de alura rapidă impusă de steliști. O oarecare rezistență au opus petroliștii la începutul primului set, cînd scorul s-a menținut strîns: 7-5. În continuare echipa din Ploiești nu mai pune probleme. Steaua manifestă în acest sezon o formă bună și un progres cert față de anul trecut. Omogenitatea echipei, maturitatea și seriozitatea în joc sînt garanții pentru o evoluție bună în „C.C.E.”, în care vor lua în curînd startul. Au arbitrat S. Gheorghiu și Em. Iliescu.

(A. B.)

**J. STURM ÎN MIJLOCUL
PATINATORILOR
BUCUREȘTENI**

Astăzi ia sfîrșit, în Capitală, cursul de perfecționare a antrenorilor de patină artistică, organizat de F.R.P. După cum am mai avut prilejul să anunțăm, acest curs a fost condus de apreciatul specialist cehoslovac Josef Sturm. Oaspetele nostru va rămîne în mijlocul patinatorilor bucureșteni încă trei săptămîni, perioadă în care va urmări antrenamentele lotului republican și secțiilor de patină artistică din Capitală.

**Actualitatea
internationala**

Moment din ultimul asalt al meciului de sabie România — Bulgaria: Vintilă (dreapta) — Stavrev, dar în final, scorul va fi favorabil adversarilor noștri, campioni balcanici.

CAMPIONATUL BALCANIC DE SCRIMĂ

(Urmare din pag. 1)

După o victorie scontată la Turcia (chiar și la scorul de 8-1), echipa de sabie a României a tras, în meci decisiv, pentru locul I cu 3-ul Bulgariei. Spadasinii noștri au fost de nerecunoscut și au pierdut cu 7-2. Singurele victorii le-a adus Vintilă: 5-3 cu Spiridonov și 5-1 cu Stavrev. Bulgarii au punctat prin Atanasov, (3), Stavrev (2) și Spiridonov (2). Ultimele rezultate tehnice: Bulgaria — Grecia 6-3 (Atanasov; Spiridonov și Nikolov cîte 2 v., resp. Hagisarantos 2 și Gusopoulos); Iugoslavia — Grecia 7-2 (D. Djokici și S. Djokici cîte 3 și Masa resp. Hagisarantos 2).

LAME

Plansa, plastronul, parada sînt comune tuturor probelor de scrimă. Numai lamele diferă, dar atât de puțin, încît zicem cu nonsalanță floretă și ni se pare că am spus atotcuprinzător scrimă. Eroare de fond și de formă. Ne-a cucerit finețea floretei, ne-a fermecat mișcarea filigranată a lamei vătuite sau platurate, ne-a convins poate proporția de relativă certitudine a aparatului cu beculușe colorate. Dar am uitat celelalte arme și le-am lăsat, prea îndelung, să vegeteze, la voia întâmplării. Au trebuit să vină noii campioni balcanici, pentru a ne reaminti că există, pe panoplia scrimet, și sabia (hibridă viril de punct și tușă), și spada (uragan acrobatic pe planșă). A trebuit să vină tinărul aspirant la stomatologie Iosif Sepeșiu, pentru a ne dovedi că spada românească poate birui în meciul balcanic tot atât de bine cum a făcut-o și la Magdeburg și la Havana. Proaspătul campion provine din pepiniera ineputabilă a splendidului maestrului Alexandru Csipser, tot de acolo de unde a pornit și campioana de floretă, de unde vin majoritatea componentelor echipei feminine. Deocamdată, Satu Mare este capitala scrimii balcanice. Toate lamele en garde! (vib.)

Programul ultimei zile. Echipa: Spada: ora 8 — turul I, ora 9,30 — turul II; ora 11 — turul III; ora 16,30 — turul IV; ora 18 — turul V. Floretă fete: ora 9,30 — turul I; ora 17 turul II; ora 18 — turul III. Ora 19,30 — festivitatea de închidere a Campionatului balcanic.

Clasament: 1. Bulgaria 8 p; 2. ROMÂNIA 6 p.; 3. Iugoslavia 4 p.; 4. Turcia 2 p.; 5. Grecia 0 p.

Cele șase înfîlniri programate în cursul dimineții în cadrul probei de floretă echipe masculine s-au soldat cu cinci victorii scontate. Surpriza și-a făcut și ea apariția în sala Dinamo.

Era ora cînd pe planșă nr. 1 își disputau înfîntarea echipele Bulgariei și Iugoslaviei. A fost o înfîlnire extrem de echilibrată al cărei rezultat a fost decis de ultimul asalt, cel dintre Greneniev (B) și Ștefanovici (I). Deși condus cu 4-2, Ștefanovici a acționat cu mult calm (în ciuda mizei!), a egalat și a câștigat cu 5-4 aducînd echipei Iugoslaviei o prețioasă victorie (5-4). Totuși, floreteștii bulgari au acumulat în cursul dimineții două victorii cu scor identic (7-2) în fața echipelor Turciei și Greciei.

Floreteștii români au susținut, în prima parte a programului, două înfîlniri, cu echipa Iugoslaviei în fața căreia a obținut o victorie facilă cu 8-1, și cu echipa Greciei ai cărei tineri componenți, de o deobordantă mobilitate, au reușit să le „cîtupească” 3 victorii, scorul fiind de 6-3 în favoarea reprezentanților noștri.

Pe cit de simplu a fost drumul floreteștilor noștri spre titlul balcanic pe echipe, pe atât de complicată a fost lupta pentru locurile următoare. Echipa României a obținut, în cursul după amiezii două victorii ușoare câștigînd cu 8-1 în fața reprezentativei Turciei și cu 9-0 în fața floreteștilor bulgari.

În prima înfîlnire a după amiezii, echipa Iugoslaviei a

reușit să obțină asupra reprezentativei Greciei o victorie foarte comodă cu 8-1, care asociată succesului asupra floreteștilor bulgari le deschise, se părea, calea spre locul secund. Nu a fost așa pentru că, în ultima înfîlnire, echipa Turciei — avînd la activ o victorie cu 7-2 asupra floreteștilor greci — a realizat o mare surpriză și a obținut un binemeritat succes în fața echipei Iugoslaviei, cu 8-1. Clasamentul final s-a prezentat, deci, astfel: 1. România 8 p.; 2. Turcia 4 p (18 v; 127-130); 3. Bulgaria 4 p (19 v; 133-126); 4. Iugoslavia 4 p (15 v; 140-117); 5. Grecia 0 p.

TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI TRANSMIT:

Mare interes la Moscova pentru înfîlnirea de tenis de masă U. R. S. S. — ROMÂNIA

MOSCOVA, 23 (prin telefon). — La capătul unei călătorii cu trenul — care a durat două nopți și o zi — Moscova ne-a întâmpinat cu o atmosferă de iarnă veritabilă. Străzile sînt acoperite de un strat subțire de zăpadă, iar gerul de minus 10 grade te obligă să-ți ridici gulerul paltonului. Reprezentativa de tenis de masă a României — alcătuită din Maria Alexandru, Borin Giurgiuca, Adalbert Rethi și Virsil Sîndeanu, și condusă de antrenorul federal Ella Constantinescu — a fost așteptată la sosire de delegații ai Federației sovietice de tenis de masă, în frunte cu secretarul general Semion Mihajlovici Rosenber. Tov. Rosenber ne-a făcut următoarea declarație:

„Meciul se anunță interesant și publicul moscovit — care-i cunoaște și-i apreciază pe sportivii români — așteaptă cu nerăbdare înfîlnirea. Cred că victoria va fi de partea noastră. Probabil că vom alina o garnitură alcătuită din Zoia Rudnova, Stanislav Gomozkov, A. Amelin și S. Sarkhojan. Ultimul cuvînt, în privința formației, îl va avea însă antrenorul Ivanov.”

După cum se știe, prin neprevăzută contramandare a înfîlnirii României — Suedia de acum cîteva săptămîni, reprezentativa de tenis de masă a țării noastre își face debutul în cadrul competiției internaționale „Liga europeană” cu această înfîlnire care se desfășoară la Moscova în compania echipei Uniunii Sovietice. Indiscutabil, meciul se anunță extrem de dificil. Cîștigătorea primei ediții a „Ligii europene” cuprinde sportivi redutabili, situați în fruntea ierharhiei continentale și mondiale. Este vorba de ZOIA RUDNOVA — campioană europeană, alături de Gomozkov, la dublu mixt și finalista la simplu femeii și de GOMOZKOV — locul 5 pe lista celor mai buni jucători de pe continent.

minată de modul în care se vor acomoda cu sala și mesele.”

După instalarea la hotel „Metropol”, sportivii noștri au făcut o scurtă plimbare prin oraș și, apoi, în cursul după-amiezii s-au antrenat în sala „ARIPILE SOVIETELOR” unde va avea loc și meciul. Al doilea antrenament se va desfășura duminică dimineața. Sala are 1000 de locuri și este dotată cu mese „Stiga”, MECUTUL (4 înfîlniri de simplu bărbați, cîte o partidă de simplu femeii, dublu bărbați și dublu mixt) VA ÎNCEPE DUMINICĂ (n.r. astăzi) LA ORA 18 (ora 17, ora Bucureștilui). Luni după-amiază va avea loc o nouă înfîlnire, de această dată, amicală.

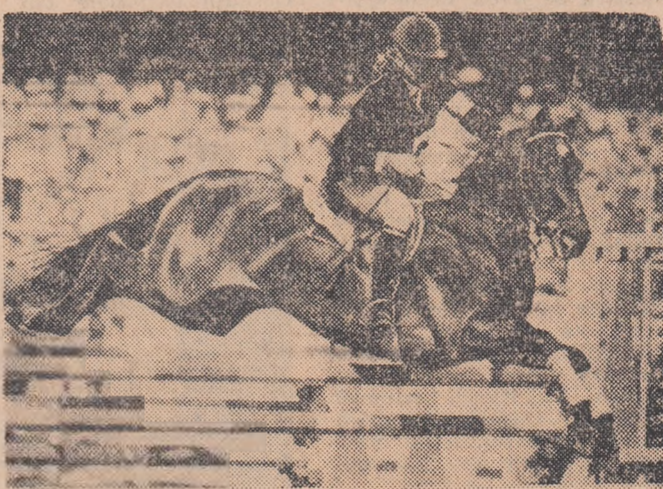
C. COMARNICHI

BOXERII DINAMOVIȘTI ÎN BERLINUL OCCIDENTAL

BERLIN, 23 (prin telefon). — Aseară tirziu s-a disputat în Deutschländhalle din Berlinul occidental înfîlnirea de box dintre selecționata locală și Dinamo București. Ora cînd transmis, gala continuă. Iată rezultatele: Schubert b.p. Ganea, Iuga b.p. Ștephan, Prause b.p. Stanef, Păpălu b.p. Henatsch, Bădoi inv. ab. II Schultz, Ghiță egal cu Hoenow, Mihalcea egal cu Münchow, Hornig b.p. Olteanu.

R. CALARAȘANU

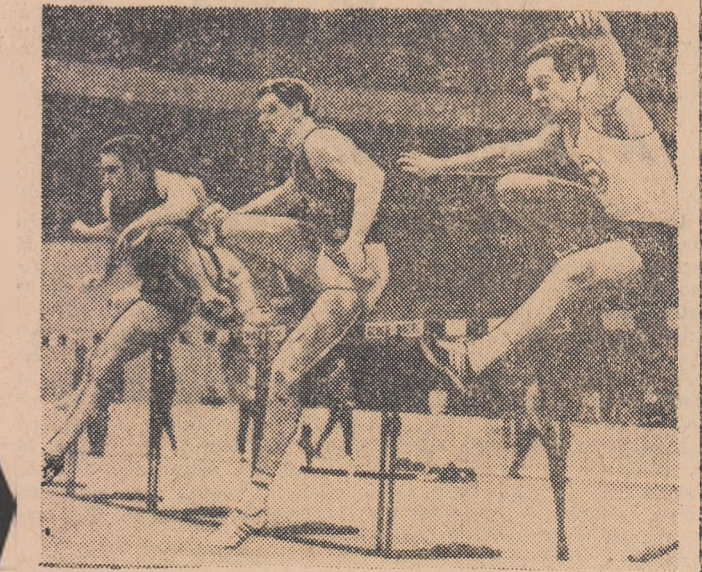
Săptămîna în imagini

Protagonistii întrecerilor de călărie din cadrul J.O. s-au reîntîlnit în fața obstacolelor. În concursurile internaționale din Canada. Int-o pe întrecerea Marion Cokes cu „Stroller”, calul cu care prima călărează a Angliei își împarte succesele.

Pat Jennings, portarul echipei Tottenham Hotspur, lămurește o situație grea în fața buturilor sale. Dar, la unul din următoarele atacuri ale Arsenalului, poarta sa avea să fie perforată (1-0), Tottenham fiind din competiția de cupă a Ligii engleze.

Telefona: AGERPRES

Campeonul olimpic de decation Bill Toomey (primul din stînga) s-a numărat printre participanții concursului atletic desfășurat la Deutschländhalle, din Berlinul occidental. Iată-l condus în cursa de 60 m garduri.

Scorul celei de a 15-a etape a campionatului cehoslovac de hochei 1-1 a realizat echipa Sparta Praga, învingătoare cu 11-0 asupra incisivității hocheiștilor pragezi.

telex-radio-telefon

La Palma de Mallorca începe marele turneu internațional de șah la care participă 20 de jucători. Turneul se va încheia la 15 decembrie. Pe lista participanților figurează campionul mondial Tigran Petrosian (R.U.S.S.), Florin Gheorghiu (România), Victor Korcinoi, Boris Spasski (U.R.S.S.), Bent Larsen (Danemarca), Svetozar Gligorici (Iugoslavia) și alții.

Azi se dă startul în competiția internațională de automobilism „Raliul Londra-Sydney”, care măsoară 16 000 km. Din Bombay, participanții vor trece Oceanul Indian, fiind transportați de un vapor special, după care vor continua cursa. Întoarcerea va avea loc prin punctul Perth. Cursa este organizată de două mari ziare, „Daily Express” și „Sydney Telegraph”.

anul viitor la Stuttgart, în zilele de 29 și 30 iulie. Jocurile europene de sală se vor desfășura în zilele de 9 și 10 martie la Belgrad. În 1970 ele vor avea loc la Viena.

Revanșa înfîlnirii dintre echipele feminine de handbal ale Danemarcei și Norvegiei s-a încheiat cu victoria handbalistelor daneze, 12-11 (4-3).

În cadrul unui concurs internațional de atletism, desfășurat la Hamburg, sprinterul american Ch. Greene a câștigat proba de 50 m plat, fiind cronometrat cu timpul de 5,8. Proba de săritură cu prăjina a revenit vest-germanului Schiprowski cu performanța de 5,00 m. În cursa

de 50 m feminin, pe primul loc s-a clasat Stöck (R.F.G.) cu 6,4.

Selecționata de hochei pe gheață a orașului Nowy Targ (Polonia), care întreprinde un turneu în R. D. Germană, a jucat la Weisswasser cu formația locală de tineret Dinamo. Înfîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 5-5 (3-1, 1-1, 1-3).

Reprezentativa de fotbal a Iugoslaviei va pleca la 10 decembrie într-un turneu în America de Sud. În primul joc, fotbalistii Iugoslavi vor înfîlni la 17 decembrie echipa Braziliei. În continuare ei vor juca împotriva selecționatelor Argentinei la 22 decembrie. De asemenea, în programul echipei Iugoslaviei mai figurează și o înfîlnire cu formația Uruguayului, la 14 decembrie, care însă nu a fost încă definitivată.

ASTĂ SEARĂ, ÎN SALA FLOREASCA

(Urmare din pag. 1)

de Dukla — au fost deosebit de dificile.”

În lot, observăm cîteva prezențe noi pe care, amabilul antrenor al oaspeților, BEDRICH KÖNIG, ni le recomandă: „Sînt ultimele promovări: Greno, A. Mares, Doricak, Kranat, jucători tineri, recomandați de excelența lor comportare în prima divizie.

Seara, după un ușor antrenament efectuat în sala Floreasca, antrenorul KÖNIG aprecia: „Românii vor juca pentru victorie. Partida cu echipa noastră reprezintă pentru ei o problemă de prestigiu. Ei urmă-

resc revanșa. Pe noi nu ne interesează rezultatul imediat. Cu jocurile din România deschidem pregătirea pentru „mondialele” din 1970. Ne vom strădui, totuși, să facem un joc de calitate, la care ne va obliga, sîntem siguri, însăși echipa română.”

La acest meci, (sala Floreasca, ora 19) care va avea în deschidere partida dintre România (tineret) și reprezentativa Spaniei (14-21 într-un prim joc amical, disputat la Piatra Neamt), valabilitatea permiselor de liberă intrare la manifestările sportive este suspendată.